

Obvodní soud pro Prahu 3

Jagellonská 1734/5
130 05 Praha 3

Sp. zn. nepředchází

Žalobce: XXXXX

Zastoupený: **Mgr. Davidem Zahumenským**, advokátem se sídlem AK třída Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno, tel. 608 719 535, e-mail david@davidzahumensky.cz

Žalovaný: Leo Express s.r.o., Řehořova 908/4, Žižkov, 130 00 Praha 3
IČO 06661572

Žaloba na ochranu osobnosti

1

Přílohy:

- *Plná moc*
- *Předžalobní výzva*
- *E-mailová komunikace mezi žalobcem a žalovaným*
- *Výzva k úhradě pokuty za zpoždění vlaku*
- *Přepravní podmínky žalované společnosti*
- *Fotografie žalobce z demonstrace proti opatřením exekutivy v Praze*
- *Další dle textu*

Shrnutí skutkového stavu

Dne 2. 11. 2020 cestoval žalobce v business třídě vlakem žalované společnosti Leo Express (dále také jen „společnost“) č. LE1232 do Pardubic. V zastávce Choceň zhruba v 08:24 hod dopoledne byl stevardem žalovaného vyloučen z přepravy. Uvedeným důvodem bylo, že žalobce neuposlechl výzvy stevarda a nezakryl si ústa a nos (dýchací cesty). Celou situaci včetně chování palubního personálu má žalobce zaznamenanou na videu.

Dne 8. 11. 2020 zaslal žalobce žalované společnosti e-mail s dotazem, z jakého důvodu byl vyloučen z přepravy. Dne 9. 11. 2020 obdržel odpověď, ve které se mj. uvádělo: „*dle informace jste byl vyloučen z přepravy, neboť i přes upozornění vlakovým personálem jste si odmítal nasadit roušku a došlo ke konfliktu.*“

Žalobce na tuto neúplnou informaci reagoval téhož dne dalším e-mailem, kde uvedl: „*Nevím, jaký konflikt máte na mysli. Došlo ke slovní konfrontaci. Informoval jsem stevardku a následně i policii, že je to mé ústavní právo roušku nenosit a že mě rouška omezuje a nošení roušky mi zdravotně škodí. Žádám ale o vysvětlení, na základě jakého právního podkladu jste se rozhodli mě vyloučit z přepravy?*“

Na tento e-mail obdržel další odpověď společnosti, ve které se mj. uvádí: „**Vaše vyloučení z přepravy bylo z důvodu neuposlechnutí stevarda, jakožto pověřené osoby, která odpovídá za dodržování vládních nařízení. Vědomě jste porušoval a odmítal dodržovat nařízení, přestože je zakázán pobyt a pohyb bez ochranných prostředků dýchacích cest v prostředcích hromadné dopravy.**“

2

Následně obdržel žalobce výzvu ze dne 16. 11. 2020, ve které mu žalovaná společnost, opět bez uvedení relevantních ustanovení, sděluje, že má uhradit částku ve výši 9.000,- za zpoždění vlaku, které bylo dle společnosti způsobené tím, že žalobce neuposlechl palubní personál a nenasadil si roušku, čímž měl dle názoru společnosti porušit vládní nařízení ze dne 21. 10. 2020. Současně společnost tvrdí, že jednání žalobce vykazovalo znaky agresivity.

Žalobce nesouhlasí s tvrzeními uvedenými společností, zejm. s tím, že ho palubní personál řádně vyzval v souladu s přepravním řádem a zákonnou úpravou, dále nesouhlasí s tím, že by měl palubní personál oprávněně kontrolovat zakrývání si dýchacích cest, kvůli nezakrytí dýchacích cest nelze žalobce podle zákona ani podle přepravního řádu společnosti vyloučit z přepravy (navíc společnost neuvedla relevantní opatření, které to v době cesty nařizovalo, toto bylo ostatně soudem pro nezákonnost zrušeno) a v neposlední řadě žalobce nesouhlasí s tím, že jednal agresivně.

Společnost také nezohlednila výjimku za opatření ministerstva ani výhradu svědomí na straně žalobce.

Žalobce svá tvrzení u soudu doloží pořízeným videozáznamem. Dále navrhuje svůj účastnický výslech a provedení přiložených listinných důkazů.

Dne 2. 12. 2020 žalobce žalovanou společností vyzval k dobrovolnému splnění nyní žalované povinnosti a stanovil jí lhůtu k plnění do 13. 12. 2020. Ze strany společnosti plněno nebylo.

I. Absence pravomoci členů palubního personálu ke kontrole zakrytí obličeje

Základní právní úprava přepravy osob po železnici je uvedena v zákoně č. 266/2004 Sb., o drahách (dále jen „zákon o drahách“).

V ustanovení § 37 odst. 4 se mj. uvádí: Průvodčí drážního vozidla, osoba, která řídí drážní vozidlo, nebo jiná **osoba ve veřejné drážní osobní dopravě pověřená dopravcem a vybavená kontrolním odznakem nebo průkazem dopravce** (dále jen "pověřená osoba") je **oprávněna dávat cestujícím pokyny a příkazy k zajištění jejich bezpečnosti, bezpečnosti ostatních cestujících a bezpečnosti a plynulosti dopravy.**

Je nezbytně nutné, má-li cestující vůbec uposlechnout pokynů pověřené osoby, aby se tato vždy prokázala kontrolním odznakem nebo průkazem dopravce. Žalobce upozorňuje (a dále toto zdůrazní ve vztahu k přepravním podmínkám společnosti), **že se tak nestalo. Nebyla proto od počátku splněna základní podmínka pro to, aby vůbec člen palubního personálu mohl dávat jakékoli pokyny. Ze záznamu je patrné, že žalobci dokonce palubní personál, který pokyny „ukládal“, nesdělil ani své jméno a příjmení, ačkoli to žalobce přímo vyžadoval.**

3

Tato pověřená osoba je dle zákona o drahách mj. oprávněna:

a) **vyloučit z přepravy cestujícího, který se na výzvu pověřené osoby neprokáže platným jízdním dokladem a nesplní povinnost zaplatit jízdné a přírážku,**

b) **vyloučit z přepravy cestujícího nebo uložit cestujícímu zaplacení přírážky, pokud přes upozornění nedodrží přepravní řád, pokyny a příkazy pověřené osoby, znečišťuje drážní vozidlo nebo pokud svým chováním ruší klidnou přepravu cestujících nebo ostatní cestující jinak obtěžuje; vyloučením z přepravy nesmí být ohrožena bezpečnost a zdraví cestujícího,**

Je zřejmé, že pokyny pověřené osoby, pokud by tato splnila své povinnosti a prokázala se průkazem, musí směřovat k bezpečnosti a plynulosti dopravy. Tato osoba nemá pravomoc kontrolovat dodržování jiných povinností stanovených zákonem či právními akty mimo ty, které stanoví zákon o drahách či přepravní podmínky. Bylo by proto naprosto absurdní, kdyby kupř. stevardka společnosti kontrolovala, jak cestující plní své rodičovské nebo pracovní povinnosti. Členové palubního personálu nemají ze zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, na základě jehož § 69 odst. 1 písm. i) bylo zakrývání dýchacích cest mimořádným opatřením č. j. MZDR 15757/2020-37/MIN/KAN ze dne 19. 0. 2020 (dále jen „mimořádné opatření“). Podle názoru žalobce zřejmě společnost ve výzvě uvedeným vládním nařízením myslela právě toto opatření obecné povahy vydané

ministerstvem zdravotnictví, ačkoli si tím není i vzhledem k datu vydání opatření 100% jistý, je škoda, že se společnost neobtěžovala ani tuto informaci uvést řádně). Takové oprávnění nevyplývá ani z mimořádného opatření, toto by navíc nebylo způsobilé pravomoc stewardů ke kontrole dodržování opatření ani založit, taková pravomoc musí vyplývat ze zákona.

Žalobce tedy uzavírá, že palubní personál se jednak neprokával průkazem ani odznakem a ani nemohl kvůli nedostatku pravomoci kontrolovat dodržování mimořádného opatření a nemohl vyzvat žalobce, aby splnil tuto povinnost. Současně neměl oprávnění vyloučit ho z přepravy, protože nijak neporušil přepravní řád (níže). Ten totiž neukládá zahalování obličejů. Kdyby tak činil, bylo by to navíc protiprávní a diskriminační kupř. vůči osobám se zdravotním postižením trpícím např. mnohaletým astmatem. Současně by taková podmínka byla diskriminací na základě přesvědčení a světonázoru.

II. Povinnosti cestujícího a jejich porušování

Podle § 37 odst. 5 zákona o drahách platí, že cestující je povinen při nástupu do drážního vozidla, pobytu v něm a při výstupu z drážního vozidla chovat se tak, aby neohrozil svou bezpečnost, bezpečnost jiných osob, bezpečnost a plynulost drážní dopravy, a dbát přiměřené opatrnosti dané povahou drážní dopravy.

Tuto povinnost žalobce splnil.

Cestující je dále povinen

a) **dbát pokynů a příkazů pověřené osoby, které směřují k zajištění bezpečnosti a plynulosti drážní dopravy, jeho bezpečnosti nebo bezpečnosti ostatních cestujících,**

b) **na výzvu pověřené osoby se prokázat platným jízdním dokladem; neprokázali se platným jízdním dokladem z příčin na své straně, zaplatit jízdné z nástupní do cílové stanice nebo, nelze-li bezpečně zjistit stanici, kde cestující nastoupil, z výchozí stanice vlaku a přírážku k jízdnému, nebo pokud nezaplatí cestující na místě, prokázat se osobním dokladem a sdělit osobní údaje potřebné k vymáhání jízdného a přírážky k jízdnému [odstavec 4 písm. d)],**

c) na výzvu pověřené osoby zaplatit přírážku za nedodržování přepravního řádu.

d) na výzvu pověřené osoby ji následovat na vhodné pracoviště veřejné správy ke zjištění totožnosti, anebo na výzvu pověřené osoby setrvat na vhodném místě do příchodu osoby oprávněné zjistit totožnost cestujícího, **a to nesplní-li povinnosti uvedené v písmenu b).**

Žalobce shrnuje, že pověřená osoba (tj. palubní personál, který se prokáže odznakem nebo průkazem, ne jiný personál) mu může dát pokyn k zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy. To samozřejmě není zakrytí obličeje, neboť tím, že neměl zakrytý obličej, nenarušoval **bezpečnost ani plynulost dopravy, ani bezpečnost svoji ani druhých.**

Současně žalobce konstatuje, že ze zákona o drahách jasně vyplývá, že nemusel ani uposlechnout výzvy zaměstnance společnosti, i kdyby byla provedena v souladu s právem, aby kvůli tomu, že si nezahalil obličej, setrval na vhodném místě nebo někde jinde vyčkal příchodu policie, neboť to musí učinit jen v případě, kdy by neměl cestovní doklad.

III. Přepravní řád společnosti

Žalobce samozřejmě reaguje také na znění Smluvních přepravních podmínek Leo Express Global a.s. a Leo Express s.r.o. pro veřejnou drážní osobní dopravu s platností od 1. 10. 2020 (dále jen „SPP“).

Z SPP vyplývá, že se za **pověřenou osobu považuje** stevard společnosti nebo jiná osoba s oprávněním **dávat cestujícím pokyny a příkazy, která se prokáže služebním průkazem.**

Jak žalobce uvedl, žalovaná společnost tuto podmínku nesplnila (ačkoli její zaměstnanec žalobce k tomuto úkonu vyzval, což má doloženo na videozáznamu) a její zaměstnanci se nijak neprokázali. Tj. jejich **veškeré úkony byly od počátku vadné.**

Podle čl. 4.4 odst. 1 je porušením SPP ze strany cestujícího z hlediska bezpečnosti cestujícího, bezpečnosti a ochrany života a zdraví jiných osob, bezpečnosti a plynulosti veřejné osobní železniční dopravy a z hlediska zajištění řádné, klidné a pohodlné přepravy se rozumí, jestliže cestující při přepravě:

- a) se nemůže prokázat platným jízdním dokladem, odmítne zaplatit jízdné a přírážku (smluvní pokutu) k jízdnému na místě;
- b) zakoupil místo vyhrazené osobám s omezenou schopností pohybu a orientace, osobám na ortopedickém vozíku, cestujícím s dětským kočárkem a dítětem a není schopen prokázat svůj nárok na toto místo;
- c) mluví za jízdy na osobu řídící vozidlo;
- d) otevírá za jízdy dveře vozidla nebo zábranu proti vypadnutí z vozidla;
- e) vyhazuje z vozidla předměty nebo je nechá vyčnívat z vozidla;
- f) za jízdy vystupuje z vozidla nebo do něj nastupuje nebo se z něj vyklání;
- g) nastupuje do vozidla prohlášeného pověřenou osobou za obsazené;
- h) uvádí bezdůvodně v činnost návěsní či jakékoliv bezpečnostní zařízení ve vozidle;
- i) zdržuje se bezdůvodně v prostoru vyhrazeném pro osoby řídící nebo doprovázející vozidlo nebo v prostoru, který znemožňuje osobě řídící vozidlo bezpečný výhled z vozidla;
- j) brání použití provozních zařízení, výstupu, průchodu nebo nástupu do vozidla;
- k) kouří ve vozidle (a to i elektronické cigarety);
- l) požívá vlastní alkohol;
- m) chová se hlučně, reprodukuje hlučně hudbu nebo zpěv nebo používá hlasitě

V bodě 4. 5. odst. 1 SPP je upraveno, za jaké situace může být žalobce vyloučen z přepravy:

1) Cestující může být z přepravy vyloučen, pokud:

a) porušuje ustanovení těchto SPP a ve svém jednání, i po upozornění pověřené osoby, pokračuje;

b) je pod vlivem návykové nebo psychotropní látky a ohrožuje tak bezpečnost svou nebo jiných osob a také pokud ohrožuje bezpečnost a plynulost veřejné osobní železniční dopravy z hlediska zajištění řádné, klidné a pohodlné přepravy;

c) ohrožuje veřejný pořádek, vzbuzuje u ostatních cestujících veřejné pohoršení a odpor nebo ohrožuje ostatní cestující nebo pověřené osoby;

d) odmítne nebo nemůže na místě zaplatit jízdné nebo přírážku (smluvní pokutu) k jízdě;

e) vystoupí z vozidla bez souhlasu pověřené osoby v místě mimořádného zastavení vozidla;

f) svým chováním, které je v rozporu s právními a jinými předpisy nebo těmito SPP, může způsobit zpoždění spoje (za toto chování se považuje zejména pašování nepovoleného zboží přes státní hranice, nenahlášení zboží k proclení při celní kontrole aj.);

g) nepředloží všechny příslušné dokumenty pro překročení státní hranice při hraniční kontrole. Mezi tyto dokumenty patří cestovní pas či jiné dokumenty, které osoba pro překročení hranice potřebuje (zejména vízum aj.).

Žalobce marně hledá v těchto porušeních jedině, kterým by on porušil SPP. Žalovaného se na tuto věc opakovaně dotazoval a odpověď nezískal. Žalobce pevně věří, že se společnost nebude snažit tvrdit, že tím, že neměl zahalený obličej, vyvolal pohoršení u spolucestujících, neboť i Evropský soud pro lidská práva judikoval, že zahalování obličejů do naší kultury nepatří, naopak naše sociální normy vyžadují odhalený obličej (rozsudek ESLP ze dne 1. července 2014 ve věci č. 43835/11 – *S.A.S. proti Francii*).

Nebo snad žalovaná společnost zavádí pro své cestující povinnosti, které vyplývají z práva shariá?

IV. Diskriminace z důvodu světonázoru a výhrada svědomí

Žalobce upozorňuje na to, že se cítí být jednáním společnosti silně diskriminován z důvodu svého světového názoru ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 198/2009 Sb., antidiskriminační zákon.

Nošení roušky dle názoru žalobce a také dle názorů desítek odborníků a lékařů nepřispívá k zastavení Koronavirové epidemie. Účinnost roušky jakožto ochranného prostředku před virem obecně je mezi odbornou obcí velmi sporná. Odborné názory na její účinnost, co se

do „ochrany před viry“ týče, se velmi různí. Krom toho je dále prokázáno, že nošení roušky je pro zdraví člověka škodlivé. Laicky řečeno, špatně se přes ni dýchá, nedochází k dostatečnému průtoku kyslíku a tudíž může docházet k dušnosti. Dále díky nošení roušky dochází ke kožním problémům na obličeji. V neposlední řadě nošení roušky snižuje imunitní systém, který je hlavním a nejdůmyslnějším nástrojem každého živého organismu při jeho obraně před jakýmkoliv nemocí, ne jen před onemocněním Covid 19. Nošení roušky snižuje schopnosti naší slizniční imunity. Látkové roušky mohou napáchat víc škody než užítku. Některé druhy roušek absorbují vlhkost, a vytvářejí tak ideální prostředí pro viry (viz odborné lékařské články). Ostatně Covid 19 je pouze jeden z mnoha Koronavirů, které se v naší společnosti vyskytují po tisíce let a díky našemu imunitnímu systému si s nimi naše organismy dokáží poradit a úspěšně se proti nim bránit.

Dle názoru žalobce vynucované nošení roušky je v přímém rozporu s nejpřirozenějším právem každého z nás tedy s právem na ochranu vlastního zdraví! Mimochodem a jako doplnění uvádí: *„Pokud já nepoužívám roušku, nikomu jinému tím nebráním v používání ochranného prostředku v rámci ochrany jeho vlastního zdraví, pokud tak uzná za vhodné, tedy např. respirátor typu FFP2 nebo FFP3, který opravdu dokáže viry zachytit! Krom zdravotnického hlediska bych rád zmínil i další úhly pohledu (aspekty) na fenomén „rouška“, které mě velmi trápí. Rouška podle mého názoru: 1) je symbolem ÚTLAKU společnosti a cíleně pěstovaného STRACHU ve společnosti, 2) jedná se o OMEZOVÁNÍ osobní svobody, 3) prostředek zabraňující LIDSKOSTI, tedy skrývá projevy mimiky (radost, smích, apod), 4) mění paradigma společnosti, kdy po tisíce let bylo vždy v zájmu člověka roušku nenosit, mění tedy NORMALITU v AB-NORMALITU, což je velmi nebezpečné!“*

7

Žalobce roušku důsledně odmítá z důvodu svého přesvědčení. Uplatňuje tak vůči zahalování obličeje tzv. výhradu svědomí ve smyslu nálezu Ústavního soudu „Ústavní soud zdůrazňuje, že oprávněnou výhradu svědomí nelze ztotožňovat s jakýmkoli subjektivně vnímaným nesouhlasem s právní povinností... nýbrž tento nesouhlas musí být svým nositelem vnímán jako bezpodmínečná povinnost respektování určité závazné mravní normy v konkrétní situaci, musí jít o vážné, mravní rozhodnutí v rovině dobra a zla. Takový nesouhlas pak může vyplývat i ze silného přesvědčení ohledně možnosti nevratného poškození zdraví osoby blízké.“ (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1253/14).

Toto své přesvědčení dal v situaci, kterou společnost vyprovokovala během jeho přepravy najevo, neboť se nepodvolil výhrůzkám ani nátlaku, který na něj zaměstnanci společnosti neoprávněně vyvíjeli. Žalobce ostatně toto své přesvědčení dává najevo také tím, že se opakovaně účastní demonstrací proti opatřením přijímaným exekutivou, která omezuje lidskou svobodu. Naposledy se tak účastnil dne 6. 12. 2020 Pochodu svobody v Praze.¹

¹ <http://manifest.cz/pochod-svobody/>

Žalobce poukazuje též na rozsudek NSS č.j. 9 As 62/2020 – 33. V této věci byl potvrzen rozsudek Městského soudu v Praze, který dospěl k závěru, že nepřijetí dítěte do školky není sankcí, kterou by zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví s nepodstoupením povinného očkování spojoval (správním trestem za přestupek je ona pokuta). Přesto má nepřijetí do školky pro dítě i její rodinu negativní důsledky. Proto se podle Městského soudu v Praze měl odvolací orgán (Magistrát hl. m. Prahy) zabývat už ve správním řízení tím, že rodiče dítěte uplatnili vůči očkovací povinnosti tzv. výhradu víry, resp. svědomí. Obdobně je podle žalobce potřeba posoudit možnost vyloučení osoby z dopravy.

NSS v této věci konstatoval, že „rodiče dítěte vyjádřili nesouhlas s vakcinací z důvodu rozporu s morálním principem Ahimsá (jejich budhistické víry) vyznačujícím se neublíživáním či nezraňováním, jež spatřují v tom, že vakcinační látky jsou testovány na zvířatech i lidech, a dále z důvodu přesvědčení o rizikovosti očkování. Rizikovost očkování spojovali s tím, že jsou již 9 let členy spolku Rozalio, které sdružuje rodiče snažící se mj. prosadit svobodnou volbu v oblasti očkování svých dětí. Za tuto dobou se setkali s řadou negativních dopadů na zdraví dětí.“

V. Výjimka na jídlo a pití a zrušení mimořádného opatření soudem

Žalovaná společnost evidentně přehlédla, že v mimořádném opatření byla zakotvena výjimka pro cestující vlakem z povinnosti nosit roušku v čl. I. odst. 2 písm. v), kde se uvádělo, že se **zákaz pohybu a pobytu bez zahaleného obličeje nevztahuje na osoby cestující v prostředcích veřejné dopravy po dobu nezbytně nutnou ke konzumaci potravin a pokrmů včetně nápojů**. Žalobce na tuto skutečnost a na to, že právě konzumuje, palubní personál upozornil. Přesto to nebylo respektováno. To ostatně koresponduje s tím, že zaměstnanci společnosti ani nebylo schopni srozumitelně uvést, o jaké opatření se vlastně jedná.

Žalobce také upozorňuje, že **společnost řeší dodržování povinnosti, která byla uložena nezákonným opatřením zrušeným dne 13. 11. 2020 Městským soudem v Praze (rozsudek č. j. 18 A 59/2020 - 224)**. Zde soud prohlásil opatření ministerstva z celé řady důvodů za nezákonné, když uvedl, že „postrádá konkrétní, srozumitelné a podložené úvahy, na základě nichž by soud mohl účinně a odpovědně přezkoumat, zda je skutečně z pohledu dosažení deklarovaného cíle (v podobě zploštění křivky) a předpokládaného smyslu (účinnosti) roušek nezbytně trvat na povinném nošení ochranných prostředků dýchacích cest v aktuálně stanoveném rozsahu.“

Soud také poukázal na to, že nebyly nijak zhodnoceny rizika zejm. dlouhodobého nošení roušek, když v odůvodnění „zcela schází samotné důvody, na základě kterých je přijetí předmětného opatření v daném okamžiku – navíc v takovém rozsahu – nezbytné; stejně tak chybí jakékoliv zdůvodnění přijatých výjimek.“ Přitom mimořádná opatření je i podle

zákona možné vydávat pouze „v nezbytném rozsahu“ (§ 69 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví).

Soud dále kritizuje, že jako důvod byl uveden prakticky jen „*nástup dětí do škol a do předškolních zařízení...*“ aniž by ministerstvo jakkoliv reagovalo na další vývoj „epidemie“ a zejména důvody pro pokračující zpřísnění přijatých opatření (první opatření bylo přijato již v srpnu s účinností od 1. září, tam ale bylo nařizováno pouze nošení roušek ve vybraných vnitřních prostorech budov a ve veřejné dopravě).

Soud pak rovněž zdůrazňuje, že „*důvody a argumenty v odůvodnění mimořádného opatření měly být také podloženy přímo v odůvodnění specifikovanými podklady ... aby se s nimi jeho adresáti mohli řádně seznámit., aby byl postup odpůrce maximálně transparentní a aby mohl být v případě soudního sporu účinně přezkoumán.*“

VI. Závěr a nároky žalobce

Žalobce má na základě výše uvedeného za to, že společnost zásadně porušila přepravní smlouvu, když ho vyloučila z přepravy, aniž by byly splněny podmínky zákona o drahách a SPP. Současně žalobce odmítá hradit náklady na zpoždění vlaku, které si společnost způsobila svým vadným jednáním sama. Mohla situaci vyřešit jinak, kupř. zavolat policii, pokud to považovala za nutné (ani tak učinit nemusela, bylo to vlastní rozhodnutí společnosti, zda bude udávat vlastní klienty) do stanice, kde vlak řádně zastavoval. Žalobce ostatně cestoval jen do Pardubic, bylo naprosto v pořádku, aby ho policie případně zjistila až místě, kde vystoupil a nemuselo dojít k žádnému zpoždění.

Tak v důsledku postupu žalovaného musel žalobce absolvovat nepříjemný incident, což mu podstatným způsobem snížilo komfort z cesty. Přitom žalobce si zakoupil jízdenku do I. třídy. Je běžné, že jsou za zpoždění vlaku či letadla odškodňováni cestující (viz Nařízení Evropského parlamentu a Rady“ (č. 261/2004)). Ve věci žalobce ale nedošlo ke zpoždění vlivem, který je často nezávislý na vůli dopravce. Žalobce v rozporu s přepravní smlouvou nebyl vůbec dopraven na místo, na které být dopraven měl a byl tak vystaven podstatně vyšším komplikacím a útrapám.

Žalobce má za to, že byl diskriminován z důvodu svého světonázoru a že bylo neoprávněně zasaženo do jeho osobnostních práv vyloučením z přepravy. Žalobce si musel zajišťovat jinou dopravu a negativně se jej toto dotklo: **Byl vystaven ponižujícímu vyloučení z přepravy rozhodnutím přepravce a to jakožto zákazník, který zaplatil přepravci za místo v business třídě, tedy včetně příplatku.** Z místa neočekávaného vyhození z vlaku si byl nucen si zajistit náhradní přepravu do finální destinace, což jej stálo nemalé finanční prostředky navíc a také dorazil s velkým zpožděním, což mu způsobilo další komplikace v rámci jeho itineráře, komplikace v rámci celého pracovního dne i v rámci rodiny. Žalobce je otec 5-měsíčního miminka, o které se musí starat. **Jednalo se tedy o vážný zásah do soukromého a rodinného života.**

Žalobce navrhuje, aby soud rozhodl tak, že

- I. Žalovaná je povinna žalobci zaslat na jeho adresu trvalého pobytu do 3 dnů od právní moci rozsudku písemnou omluvu ve znění:

„Vážený pane XXXX, dne 2. 11. 2020 jsme Vás neoprávněně vyloučili z dopravy z toho důvodu, že jste neměl nasazenou roušku. Za neoprávněný zásah do Vašich práv se tímto omlouváme.“

- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci do 3 dnů od právní moci rozsudku na náhradě nemajetkové újmy v penězích částku 30 tisíc Kč.
- III. Žalovaná je povinna žalobci uhradit náklady řízení.

Mgr. David Zahumenský, advokát
Na základě plné moci